

[illegible]

ומחזה מהם בין כשם לכותל והכשש שלשים וחצי המוצח ששה עשר נמצא אמצעו של מוצח לסוף ס"ו ומחזה שהוא אמצע עורה הא לא מציא אחרת שלא יהו מקום השולמות והנשקין אלא שלש ומחזה. ובעיני נראה לפרש הא דרב אדא בר אבהו וכל הסוגיא בלשון אחר רב אדא בר אבהו אמר הא מני אמתיתין דתמיד אמר להם הממונה קרי דרמיא מדות עליוה מיתנין דתמיד דפליגי אסתמא דמדות ר"י הא דשמעין ליה דפליגי אסתמא דמדות דתניא ר"י אומר מוצח ממונע וכו' ואי ס"ד מדות ר"י הא מי משכחת לה והא תנן כו' אלמא רוביה דמוצח דדרוס קאי שמע מינה ולא גרסינן אלא לאו שמע מינה ר"א היא והכי פירושו שמע מינה מדות לאו ר' יהודה היא: רב אדא בר יחזקא אמר הא לשכח הטלאים אקצויי מקצאי. בשתי המקצועות נראית שארובה היא ועומדת במערב ומארכת ללד הצפון ולדרוס עד קרוב למקצועות שמאלן ומאלן: ודאי מפון מיתחוי ליה. משוכה ללד דרוס יותר: ודאי מדרוס מיתחוי ליה. משוכה ללד צפון: מסתבא דמערבית דרומית הוה. טפי ומודי בה תנא דתמיד אלא דנקיט סידרא (ו) מדרוס ללפון מיתחוי ליה דרך הילוכו כאליו הוא צפון: מדרמינן לחם הפנים. דהוה סלקא דעתיה שהוא מונה והולך דרך ימין מפון למערב וממערב לדרוס ומדרוס למזרח לשכח הטלאים בצפונית מערבית לשכח החותמות במערבית דרומית לשכח בית המוקד דרומית מזרחית לשכח לחם הפנים במזרחית דרומית והוה רכינין עלה מתני' דמדות דקמני דרומית מזרחית היא היתה לשכח לחם הפנים: ומשנינן אמר רב הונא צריה דרב יוסע. תנא דמדות קא חשיב דרך ימין כדמפרש בזה"ל דקאזיל ומני מדרוס למזרח וממזרח ללפון ומלפון למערב וממערב לדרוס והבא להקפיד כפיצו כל הבית ומקפיד דרך ימין מבחוץ וכו' סדר הקפתו ומתניתין דתמיד דלא פירש מידי איכא למימר דדרך שמאל מנה ותו לא תיקשי מידי מהשטא: ח

ומר קחשיב דרך שמאל. תימה

וְהָיָה עִמּוֹ דַּהֲמָה לֹא מִתְחַוֵּי פִתְחָהּ מִחֲמַת יָיִץ מַעֲלוֹת שֶׁצִּין הָאוֹלָם
 וְלִמְצוֹחַ לֵהֵי נֶקֶט לַמַּעֲלָה מִן הַסּוּבֵץ לִפִּי שְׁאוֹתָם מַעֲלוֹת הֵם שֶׁ
 אֲמוֹת וְהֵם כְּלִים כְּגוֹד כִּינִסַּת הַסּוּבֵץ שֶׁהוּא כְּמוֹ כֵּן שֶׁ אֲמוֹת מִן
 הַקֶּרֶקֶק וּמֵה שֶׁהִקְשָׁה רַשִׁי אֲמַי לֹא מַשְׁנִי דְשׁוֹלְטוֹת כֻּלָּל נִנְסִין
 וְכִי פִלְגִין בְּכִ"ה אֲמוֹת יָיִץ וּמִחֲלָה
 צִין הַכּוֹץ לְכוֹלֵל וְהַשָּׂר לְשׁוֹלְטוֹת
 אִ"כ הֵם עוֹד יְיָ וּמִחֲלָה וְלֹא מִתְחַוֵּי
 פִּתְחָהּ כִּנִּסִּית הַיִּסּוּד וְהַסּוּבֵץ לֹא
 יֵדְעָה מִי דִּקְוָה לִפְרֵשׁ כֵּן שֶׁהִסְפֵּר
 מִקְשָׁה מֵהֵנּוּ צ' אֲמוֹת דִּכְנִסַּת
 הַיִּסּוּד וְהַסּוּבֵץ וּמִמּוֹךְ כֵּן הִקְשָׁה מֵה
 שֶׁהִקְשָׁה שֶׁהִי נוֹכַל לִפְרֵשׁ דִּכְפִּשְׁטוֹת
 הוּא מִקְשָׁה וְהֵא רַשִׁי אֵיךְ לִיָּה מִזֹּכֵחַ
 מִמּוֹעַל וְסִמְכָה לְמִדּוֹת לִית לִיָּה
 מִמּוֹעַל וְלִכֵּל הַפְּחוֹת רְצוּיָה צִדּוֹס
 וְאִ"כ סִמְכָה לְמִדּוֹת לִלָּה כּוֹוֹמִיָּה

והוא דמסקין אלף שמע מינה ר' אליעזר בן יעקב היא דלמר כוליה דדרוס ולא קאמרין דמתניתין דמדות ס"ל דרוביה דדרוס וכלהבי היה כותל מזרחי נמוך משום דמיכסי פיתחא כשזאמר ש"צ אמות ומחצה היה בין כבש לכותל וא"כ לא יהיה לו ראייה מההיא דתימי כרצ"י י"ח לומר משום דלא אשכחן אלף שלש מחלוקת דהא מילתא איכא למאן דלמר כוליה בצפון ואיכא למ"ד כוליה דדרוס ואיכא למ"ד ממוצע וכיון דההיא דמדות לנו מניין לזכות כממאן דלמר כוליה בצפון ולא כמאן דלמר ממוצע אין לנו לדמות מלכנו מחלוקת רביעית ולומר דקסבר מתניתין דמדות רוביה דדרוס כיון דלא אשכחן תנא דלמר הכי אלף על כרחיך רצ"י היא דלמר כוליה דדרוס ומה שפירש רש"י הא מני ר"י היא דקאי אההוא דתמיד אין הלשון משמע כן דהכי הוה ליה למימר מאן תנא דתמיד ר"י אי עוד לשון אלף מני רבי יהודה היא משמע דקאי אהך דסליק מיהא ועוד כיון דלא אשכחן לשנויי אלף דלא דקאי סתמא דתמיד אדמדות וקאמר ר"י היא אההיא דתמיד ואין לו כח לאוקמה כוותיה אלף משום דאשכחן דפליג אדמות טפי והוא נייחא למימר מדאשכחן בריש פרק קדשי קדשים (נחמס דף נא: ב) דסתמא דתמיד קא סבירא מוצא ממוצע כרבי יהודה ולא כרצ"י דקסבר כוליה דדרוס קלי ועוד קשה לימא אלא שאלו היא אההיא דתמיד כמאן שהוכחתי לעיל דסתמא דתמיד דפליג אסתמא דיומא אלא שאלו היא ועוד שהוא מוחק הספדים דכחל הספרים גרס במסקנא אלף לאו שמע מינה רצ"י היא שמע מינה:

וּמָרָא קא חשיב דרך שמואל. מימא לי לינא אידי ואידי דרך ימין ותנא דתמיד קא חשיב מגווי דקאי צביה המוקד גדול ופניו כנגד השכנות ותנא דמדות קאי מאבראי צעורות ופניו לנשכות וקול להצין וי"ל דנמשכת תמיד פרוק אמר להן הממונה (דף ג.) קתני צבת שחיו מפסין אמר להן הממונה ביצאו לי טלה מלשכת וכו' ולקמן פ"ב פ"ד (דף כה.) אמר שחיו מפסין בלשכת הגזית אלמא דקאי מאבראי וקל הוי חאי צביה המוקד והכי לא איתתא דחאי מגווי:

ומר קחשיב דרך שמאל. תימה

(ה) רש"י ד"ה אלף
לאו וכו' הפסח מגולה
וכישראל חצו ירוחב
והיכל דרומי כלה
המזבח והוא כנגד צד
חלל הפתח וכו' קטא
וכו' שמשין מהא קמח
וכו' הני שמיא דרומש
אמות שאין אהרן נותן קי
כנגד שם דגרוס קפי וכל
כנגד אמצע עזרה וימורה
כנז למקום השולחנות
הדגנסין וכו' דאמר להן
המזבח וכו' אלמא רבא
למזבח: (ו) שם ד"ה
מקטבה סדרה דאחי
מדרוס לנפן דמיתחזי
לוי:

וכי מאן תנא מותר ו
לצלוזי בן יעקב. וכן
אורב בר רצחא לאוקב
בלא חלוקה ואמר
הא לשכח אקצוי מיקציא
מאן דאח מצפון כ"י.
אקצוי מיקציא כלומר
עומדות במקצוע (מסכה)
כ"י הוותיק כמטע,
דקא לדומה חזי לה
בצפון ומאן דאח בצפון
חזי לה כדרום דקא רציא
צפוני (פ) צפוני לעורה.
והא דקרי לה דרומית
דרומית לחיל. ולא פליגי
ולעולם בקרן דרומית
ארבעו וכו' תהתי מתינת.
ר' יטעות חזי שם במקום
אחד כמקצוי מקצועותיו
מכרעזת שתיס כננד
שתיס, וקיימן לצפון עורה,
שתיס סמכות לעורה
שתיס סמכות לחיל.
הסמכות לעורה בקדש
והסמכות לחיל בחול.
ושתיס רבתי בחיל שמותינת
שוין לשכח תטלאן
ולשכח ערשי אחת הפנים.
וכ"י האחרות חזי לה
לחזי השתיס החותמות
והשכח בית המוקד (פ),
ולשכח תנא לא פריש
אלא כסימנין, וכנול על
שם בית המוקד. ומסתברא
לשכח תטלאן
מעריבת דרומית לגמר
שמוכה היא לעורה.
והשנוה צפונית מעריבת
לגמר שמוכה היא לחיל.
לשכח שתיס דרומית
מעריבת דרמינן לשכח
לחזי הפנים אלחם
הפנים. ומשנינן אמר
הוא בריה דר' יהושע
חזיב דר' ימינן מר חזיב
דר' שמאל.

(א) ע"י תו"י כאן ד"ה האי
לשכה ודו"ק.
(ב) ובדברי רבינו אילו יתיישב
קושיית התוס' לעיל ט"ז ד"ה
דרומית מזרחית ע"ש.

מזרח

מוקד

לחם

בית המוקד גדול

מטבח

מטבח א'

מטבח ב'

מטבח ג'

מטבח ד'

צפון

דרום

ההיא דלחם הפנים כזה ואין